

man, at han ikke altid kan faae det Arbejde, han trænger til, forekommer det mig, at hans Stilling ingenlunde bliver saare misundelsesværdig, og at han meget vel kan trænge til at komme med ind under de Begunstigelser, som § 10 tilfigter. Nu kan der meget godt ansøres derimod, at det altid vil blive meget vanskeligt at sætte Grændsen. Der maa altid være et Sted, hvor det maa slippe, og hvor man end sætter Grændsen, vil den, ved hvilken den sættes, altid føle sig trykket derved; men det forekommer mig, at det ikke kunde være ubilligt at gaa til 14—1500 Kr. som Maximum. Naar man nemlig henser til Brandassurancen og stiller sig paa dens Standpunkt, saa forekommer det mig ikke at have saa særdeles Meget at betyde; det dreier sig dog kun om mindre Steder, og mindre Steder, som gjerne ligge i saadanne Afstande fra andre Guse, at Ilden i Ildbrands-tilselbe saare sjældent vil kunne tænkes at forplante sig derfra til andre Guse. Derimod er det ingenlunde uvigtigt, men af største Bigtighed for mindre Husmænd, om de staa indenfor denne Begunstigelsesgrænse eller staa lige udenfor. Det har for dem Meget at sige. Jeg skulde derfor meget ønske, at det ærede Udvalg, som naturligvis vil blive nebsat for næriere at drøfte det foreliggende Lovforslag, ikke ganske vil undlade at tage disse Betragtninger under Overveelse.

Schlegel: Svad § 1 angaar, da forekommer det mig, at det kunde være heldigt, om det blev overladt til de vedkommende Ciere af straa-tætte Bygninger selv at vælge imellem, om de ville have Ildgitter eller galvaniseret Traad til Opbinding af Straataaget. Jeg gaar nemlig ud fra, at Ildgitter maa antages [at yde tilstrækkelig Sikkerhed mod Indbrændingen af Mennesker og Dyr. Det slutter jeg dels fra de Bestemmelser, som findes i Lovforslaget, dels fra de Forhandlinger, som have fundet Sted forrige Aar i det andet Thing, og dels fra, hvad jeg har hørt. Hvis det er Tilfældet, forekommer det mig at være i højeste Grad ønskeligt, at Cierne havde Frihed til at vælge mellem de to Maader at sikke sig paa. Der er her i dette Thing under Forhandlingerne fremkommet forskellige Ytringer, som synes at tyde paa, at der er forbundet forskellige Ulemper med Brugen af galvaniseret Traad. Saaledes kom der Ytringer i den Retning frem fra det ærede Medlem skraas overfor (Bonne), som talte idag, og et æret Medlem, der talte igaar, som er fra det sydlige Sylland (Naben), fremkom med Bemærkninger, som ingenlunde synes mig at være uden Betydning, og som jeg ialtsald ikke har hørt imødegaaede. Det blev fremhævet, at, naar Laget var bundet paa den sædvanlige Maade, styrkede det ned og blev liggende brændende i en samlet Masse; men at man havde Erfaring for, at, naar det var bundet med Jerntraad, blev det nok liggende paa Laget, men

Gulmen røg vel i Lotter og Duffer og udbredte let Ilden til andre Bygninger, saa det maatte antages, at disse Tage være mere brandsfarlige for andre Guse end de andre Straataage. Af disse forskellige Grunde finder jeg, som sagt, at Valget burde overlades til de vedkommende Ciere. — Svad § 2 angaar, da forekommer det mig, at denne Bestemmelse ikke er uden Betænkelighed; det maa nemlig vel erindres, at her spørges kun om den økonomiske Betydning af de Foranstaltninger, der træffes, og de Ulykker, som heraf følge i Ildbrandstilselbe. Hvis nu den Brandpræmie, som erlægges, er tilstrækkelig til at erstatte det Tab, der fremkommer ved Ildbranden — og det maa jeg antage efter Oplysningerne, at der ingen Tvivl er om, — ville yderligere Forbringere jo kunne præcisere maaste paa den Maade, at man ser hen til, om den Brandpræmie, der hidtil har været erlagt, staaer i passende Forhold til de Udgifter, som ved de nye Foranstaltninger her forlanges af Cierne; og hvis det nu viser sig, at de Foranstaltninger, der her forlanges, medføre saa væsentlige Ulemper for Cierne, at disse Ulemper langt overstige Nedsættelsen i Brandpræmien, om jeg maa bruge det Udtryk, — thi det vil være korrekt, at der sker en Nedsættelse i Brandpræmien, — som fulgte af Bestemmelserne i Lovforslagets § 2, saa er der ingen Grund til at indføre Bestemmelserne i § 2. At der i tæt sammenbyggede Byer kan opstaa betydelige Ulykker i Ildbrandstilselbe, er ganske sikkert; det fremhævede min ærede Sidemand, (Geberfeld de Simonson) og det fremgaar ogsaa af de Oplysninger, der ere meddelte af den ærede Justitsminister, og som ledsage dette Lovforslag, idet det nemlig deraf ses, at i 5 Aar, 1873—78, har Landbygningernes Brandforsikring havt et Antal Ildbrænde af omtrent 1,900, og at der derved er brændt Bygningskomplekser i et Antal af omtrent 2,200, det vil altsaa sige, at 300, altsaa omtrent $\frac{1}{7}$ af Bygningerne er brændt, uden at Ildbranden er opstaaet i selve Bygningen, men er opstaaet i en anden Bygning. Men, som sagt, jeg tør ikke bestemt sige, at § 2 er uheldig, og jeg har kun villet fremhæve denne Ting, fordi det forekommer mig, at man ikke alt for ensidig maa se hen paa at sikke Bygninger mod Ildbrænde, men ogsaa maa tage Hensyn til de mange andre og store Ulemper, der følge af, at man ikke kan lægge Lag paa vore Landbygninger paa den Maade, som i og for sig er den billigste og efter Alles Udtalelser ubetinget den hensigtsmæssigste. — Endnu har jeg en lille Bemærkning at gjøre med Hensyn til § 14, og det var egentlig den, som foranledigede mig til at tage Ordet. Der staaer i Slutningen af Paragrafen, at Justitsministeriet er bemyndiget til, forsaavidt Overenskomst uden Udgift for Statskassen kan naas med de indenlandske Forsikringer, at benytte disses Mellemkomst ved Tilsynet med Overholdelsen af